

IN MEMORIAM

LAMBART VON ESSEN: A vízivadkutatásnak szelvében elterjedt, régi hagyománya, hogy többnyire tudományoszomjas vadászok karolják fel annak a védelem gyakorlatát szolgáló teendőit. Érthető ez, hiszen leghamarább ők érzékelhetik a figyelmeztető állományingadozásokat. A természetvédelem és a vadászat-vadgazdálkodás összehangolására e téren mindenkor temérdek lehetőség kínálkozott.

Ilyen természetvédő-vadbiológus és lelkes sportvadász volt a svéd LAMBART VON ESSEN báró is, aki a válságos sorsú kis lilik (*Anser erythropus*) skandináv populációjának mentésére dolgozott ki fölöttébb szellemes programot. Amikor bebizonyosodott, hogy ez a vadlúd faj a kaspi-vidéki hagyományos téli szállásán szenved a legérzékenyebb károkat, megkísérelte, hogy biztonságosabb tájakra irányítsa át azok vonulását. Zárt térben keltetett kis lilik fiókákat félvad apácáludaknak (*Branta leucopsis*) adott dajkaságba. Ezek pedig már nevelő szüleikkel vonultak el jobban védett apácálud-telelőhelyekre. Elgondolását ma már szélesen szervezett vadvédelmi projekt iparkodik "üzemesíteni".

LAMBART VON ESSEN nagy tudású, népszerű, csöndes, szerény szereplője volt sok éven át az IWRB konferenciáknak. Mindenki szerette, tisztelte. Ürességet hagyott maga után, amikor a kétezres esztendő július 26-án itt hagyott bennünket

DR. STERBETZ ISTVÁN

DR. SÁGHY ANTAL: Csendesesen ment el közülünk, szerényen, mint ahogyan élt is süttői otthonában. Személyében nemcsak Süttő veszítette el legnagyobb lokálpatrióta tudását, helytörténészét, hanem a MAGYAR MADÁRTANI ÉS TERMÉSZETVÉDELMI EGYESÜLET is alapító tagját, Komárom-Esztergom megyei Csoportjának pedig örökös tiszteletbeli elnökét. Csaknem hét évtizedes madártani munkássága, természetvédő tevékenysége révén tisztelet övezte nemcsak megyénkben, de országszerte, sőt határainkon túl, a Duna szlovák oldalán is.

"A természetvédelem élő lelkiismerete" - sokan így nevezték Anti bácsit, akinek lenyűgöző volt erkölcsi tartása és az az elhivatottsága, amellyel még idős korában is síkra szállt minden tudomására jutott természetpusztítás ellen és ezt plántálta nemzedékről-

nemzedékre a fiatal madarászokba is, akik közül sokunkat tüntetett ki igaz barátságával, tanító figyelmességével.

DR. SÁGHY ANTAL 1918. augusztus 26-án született Süttőn. Az esztergomi BENCÉS FŐGIMNÁZIUMBAN 1936-ban tett érettségét követően a MAGYAR KIRÁLYI PÁZMÁNY PÉTER TUDOMÁNYEGYETEMEN szerzett jogi diplomát, majd ügyvédi oklevelet. Eleinte a Süttői Állami Erdészet Vasútüzeménél, azután a Süttői Kőbányáknál, 1961-től a Beton- és Vasbetonipari Művek Lábatlani Gyárának vállalati jogtanácsosaként dolgozott 1991 októberéig.

Aktív madarászmúltjának kezdete az 1930-as évekig nyúlik vissza, amikor gimnazista diákként kezdte járni a Dorog és Csolnok környéki erdőket. Természetszeretete szinte "véréből" fakadt, hiszen szűkebb családjában 5 erdész és 7 erdőmérnök volt illetve van jelenleg is. Ifjúkorának szinte minden szabadidejét a gerecsi erdők és a Középső-Duna-vidék madártani kutatásával töltötte. Megsárgult lapú noteszei csaknem hetven esztendő madártani változásainak felbecsülhetetlen értékű dokumentumai.

Megfigyeléseit rendszeresen megküldte a MAGYAR KIRÁLYI MADÁRTANI INTÉZETNEK, amelynek akkori főigazgatója, VÖNÖCZKY-SCHENK JAKAB 1942. április 25-én "Rendes megfigyelői oklevél" adományozásával ismerte el munkásságát. Alapítója volt 1974-ben a MAGYAR MADÁRTANI ÉS TERMÉSZETVÉDELMI EGYESÜLETNEK. Eleinte a Pilisi Helyi Csoport elnökeként, majd 1981-től a Komárom-Esztergom megyei Helyi Csoport elnökeként (az utóbbi években tiszteletbeli elnökeként) szervezte, segítette a madártani életet. A madárvédelem érdekében kifejtett több évtizedes, önzetlen munkássága elismeréseként az MME elnöksége "örökös tag" címet adományozott részére, 1998. Április 22-én pedig PRO NATURA emléklakettet vehetett át dr. Baja Ferenc környezetvédelmi és területfejlesztési minisztertől. Anti bácsi aktivitása -idős kora és egészségi állapota ellenére- szinte haláláig töretlen volt.

Személyes és baráti kapcsolatban állt a hazai madártan megannyi nagy "öregjével", akik a mai madarászgenerációk számára már legendának számítanak. Különösen mély, ifjúkori baráti szálak fűzték néhai HOPP FERENCHEZ, a Dorog környéki madárvilág nagy kutatójához. Anti bácsi számos cikket publikált az AQUILÁBAN, a MADÁRTANI TÁJÉKOZTATÓBAN és a szlovákiai (komáromi) DUNA MENTI MÚZEUM évkönyveiben. Ismeretterjesztő tevékenységének másik oldalát a különböző megyei folyóiratok hasábjain megjelent írásai jelentették.

Számos alkalommal emlékezett meg a szarvasbögés vagy a szalonkahúzás felejthetetlen hangulatáról, a telente Dunán megjelenő réti sasok fejedelmi látványáról, de -

jogi végzettségű természetvédő lévén- nem hagyhatta sohasem szó nélkül a természetet ért "támadásokat" sem. Anti bácsi életének 82 esztendeje, sok évtizedes lelkiismeretes madarászmulója, természet iránti alázata és embertársai iránti tisztelete számos fiatal számára szolgálhat és szolgál példaként.

Isten Veled Anti bácsi, szeretettel tartunk meg emlékezetünkben

MUSICZ LÁSZLÓ